

זיכרונות

מאבא / סבא

שבמעון זזסון

יקירנו אהובנו ז"ל:

(בן מיסה ואברהם ז"ל)

במלאת 25 שנים לפטירתו

כ"ז בתמוז תש"פ

נולד: ט' באב, תרצ"ו

נפטר: כ"ז בתמוז, תשנ"ה

בס"ד

אזכרה

במלאת 25 שנים לפטירתו
של אבינו וסבנו היקר
והאהוב

שמעון חסון ז"ל

תתקיים אי"ה, ביום חמישי,

כ"ד בתמוז תש"פ,

(נפטר בכ"ז תמוז תשנ"ה)

(16.7.20 למנינם),

בשעה 18:30 בבית העלמין

במושב שדה עוזיהו

ובשעה 19:15

בביתנו במושב אמונים

בציפייה לישועות ובכיסופים
ולבניין אריאל לביאת הגואל

יהי זכרו ברוך

תנצב"ה

שלחנו בקבוצות הוואטסאפ של המשפחה בקשה לכתוב זיכרונות

על אבא/סבא היקר והאהוב שלנו ז"ל

והנה הדברים היפים והמרגשים שקיבלנו:

יהיו הדברים לקידוש ה' ולעילוי נשמתו

אבא יקר ואהוב שלי,
 במותו ציווה לנו את החיים! לימד אותנו המון: לפרגן למבשל/ת טוב/ה.
 לתת צדקה כמה שרק אפשר.
 ללכת לפני שבת לאיש/ה זקנה/ה שצריכה סיוע, כגון להחליף לה את הסוללות ברדיו שלה, ועוד.
 ללכת לפני שבת לבית הכנסת ולהחליף נורות שנשרפו.
 לקנות אוכל למשפחות נזקקות.
 לכבד בללכת לאזכרות. לנקות את הקברים של הנפטרים.
 להתפלל בקול שמעורר כך את הכיסופים לבורא – בהכנעה ובענווה.
 להתפלל את הכתר במוסף של יום הכיפורים עם המון רגש, בחיל וברעדה כך שגם אם תיפול מחט על הרצפה ישמעו אותה.
 לחייך ולהאיר פנים לכל אדם.
 לאהוב כל יהודי בשל היותו יהודי.
 לכבד כל אדם בתוקף היותו נברא בצלם.
 לאהוב את החיים.
 להודות לבורא על כל מה שיש.
 להתמיד בהקשבה לשיעורים מרבנים.
 לתמוך בישיבות.
 לתמוך בילדים נושרים צי בדיקת המחברות שלהם ונתינת אוכל וכסף פעם בשבוע כשהוא היה מגיע לעיר בה הם גרו.
 לפרגן על מעשים טובים.
 לבצע דברים ברף גבוה. לשאוף גבוה – במיוחד בעבודת ה'.
 להתעמל. לאכול הרבה פירות וירקות.
 לקנא ליהדות. הייתה בו אהבה עצומה לבורא עולם, לתורת ישראל, לעם ישראל ולארץ ישראל.
 לדאוג שתמיד יהיה לך כסף בכיס בצד. תמיד נתן לנו ותמך – גם כלכלית וגם רגשית.
 לפרגן לעצמך ולקנות פרי טעים שאתה מתאוה לו.
 להכניס אורחים תמיד באהבה ולארז אותם עם לב רחב, חיוך וכיבוד עשיר.
 לדאוג ליתומים ואלמנות. עשה הרבה מעשים טובים וחסדים בסתר.
 לדאוג שבשלחן שבת הילדים יספרו את החוויות שלהם מהשבוע, להקשיב להם ולהתעניין.

לתת דמי פורים בשפע.
 לאהוב את המשפחה.
 להקפיד על כיבוד הורים.
 לצום ביום הפטירה של ההורים.
 לדעת להגיד טעיתי. לדעת לבקש סליחה.
 לא לוותר על הפרטים הקטנים.
 לראות את המעלה שבכל אדם.
 לנהוג בפשטות ובענווה.
 לענג את השבת בבשר, בדגים ובפירות משובחים ובשפע.
 לאהוב להקשיב למוסיקה טובה.
 לאהוב את המדינה.
 ללכת לתפילת שחרית בכותל בכל יום עצמאות.
 לאהוב את ירושלים ולעודד את הילדים לגור בה.
 ללמד ולתת לאחרים מחוכמת החיים והניסיון שלך.
 להקשיב לאנשים ולעזור לכל יהודי במקום שבו הוא נמצא.
 לכבד ולהתחבר ליהודים פשוטים ועניים, ובו זמנית לרבנים גדולים ואנשי ציבור הגונים.
 אצלו בבית גם יהודי לא שומר תורה ומצוות יאכל עם כיפה.
 לעזור לאמא להכין את הספינז' בחנוכה.
 לדאוג לנטוע עצי פרי בארץ ישראל.
 לטפל ברכב בזמן ולזהות כל צליל במנוע על משמעותו מבחינת מצב המנוע. לנהוג בזהירות
 יחד עם רחמנות על הרכב והסביבה וגם במקצועיות.
 היה מנקה את הגינה בעצמו עם הטרקטור שלו.
 שנזכה ללמוד ממעשיו הטובים ויתקדש שם ה' מפרי מעלליו!
 באהבה,
 איריס

אכן ברוך ה' שזכינו בזכות גדולה שהיה לנו באמת אבא מיוחד, יקר ואהוב ונדיר מאוד ♥ ...
 חֶבֶל עַל דְּאֶבְדִּין וְלֹא מִשְׁתַּבְּחִין ...
 מדהים שלמרות שחלפו 25 שנים מיום שעלה לישיבה של מעלה (חודשיים לפני לידתו של
 אפי יקירנו אהובנו ז"ל), אינו מש מליבנו ומזכרוננו ... כמה געגועים...
 אישיות מיוחדת מאוד, לא שגרתית, המקרינה וממלאת את כל החלל בכל מקום אליו היה
 נכנס, עם לב ענק של רצון לתת לאחרים כל הזמן מבלי לצפות לקבל בתמורה, תמיד נתן
 את התחושה שהוא נמצא בגב כדי לסייע ולתמוך... הייתה בו אהבה עצומה לקדוש ברוך
 הוא, לתורת ישראל, לעם ישראל ולארץ ישראל ... ידע להאהיב עלינו את דת ישראל ולגרום
 לנו לרצות תמיד להתקרב לבורא עולם ולחפש אותו... חי ממש לפי הפסוק: "בכל דרכיך

דעהו"... היה אצלו צימאון אדיר ללימודי תורה והיה הולך להמון אזכרות - גם כדי ללמוד תורה, וגם כדי לכבד את הנפטרים ולדאוג לעילוי נשמתם.

אני זוכרת שבשבעה שלו הגיעו המון אנשים וסיפרו כיצד הוא סייע להם בסתר. אחד הסיפורים סופר ע"י חשמלאי שנקלע לחובות גדולים וממש הגיע לפת לחם. הוא סיפר לאבא על מצבו ואבא נתן לו בזמנו תרומה בסכום נכבד וב"ה היה שליח טוב של בורא עולם לסייע לו לקום על רגליו, וכך הוא התחיל מחדש והקים עסק ענק שמשגשג עד היום בחסדי ה'. תמיד ריחם על כולם, היה כ"כ חשוב לו השלום ודרך ארץ והתאמץ להשיג אותם עם דאגה אמיתית וברחמנות, העניק לנו אהבה מיוחדת, והנחיל לנו ערכים גדולים יחד עם אימנו היקרה והנדירה והאהובה כ"כ...

תהא מנוחתם עדן....

בחסדי ה' זכיתי באמת לקשר מיוחד, עמוק וקרוב עם אבא מאז שאני זוכרת את עצמי... תמיד דאג לכולם, ולי במיוחד כשחליתי רבות בילדותי - היה צמוד אליי יחד עם אמא והלך איתי לרופאים ולבדיקות, ליווה ותמך בשמחות ובקשיים - עודד ופרגן. היה נקי, מסודר ומאורגן מאוד ...

אהב יושר, אמיתיות ואמינות ... היה שילוב של קודש וחול, חוזק ועדינות... היה טוב לב, אדיב ונדיב מאוד, והתפעל ונהנה מפלאי הבריאה ואהב את הטבע והיופי שבבריאה - אהב לעבד את האדמה...

זוכרת כמו היום את חודש תמוז תשנ"ה בו אבא נפטר ואימא ישבה 3 פעמים שבועה בחודש אחד!!! בתחילת החודש על אחותה רחל גבסו ז"ל, לאחר כשבועיים על אביה הסבא ויקטור תשובה ז"ל, וכשהייתה באמצע השבועה של אביה - נפטר בעלה/אבא שמעון ז"ל! זה היה חודש בלתי נשכח שזעזע את כל המשפחה.

אבא התאמץ מאוד לחבר וללכד את המשפחה, והיה חשוב לו מאוד שהמשפחה תהיה ביחד - ובמיוחד בשבתות ובחגים ...

אפשר עוד לכתוב רבות אך לצערי הזמן קצר והמלאכה רבה... בע"ה נמשיך להתפלל ולזעוק לבורא עולם ולעשות פעולות ככל שנוכל כדי לקרב את הגאולה וכדי שישלח לנו את המשיח ונזכה להיפגש שוב עם כל יקירנו אהובנו שאהבנו כ"כ ואוהבים כ"כ ומתגעגעים אליהם כ"כ...

יהי זכרו ברוך ומנוחתו עדן, תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, ויהיו הדברים לקידוש שם ה' ולעילוי נשמתו...

בגעגוע עמוק ובאהבה ענקית,

בכיסופים לביאת הגואל ולבניין אריאל

סיגל אריאל

ניצה של ארסה: דוד שמעון היקר והנפלא היה חבר טוב שלי ז"ל
הייתי עובדת בעיתון ועושה לו פרסום וכך כל פעם שהייתי מגיעה אליו הייתי יושבת שעה
שעתיים והוא היה מלמד אותי המון לגבי עסקים והחיים והייתי יושבת מרותקת ומקשיבהיש
אנשים שאין להם תחליף בעולם והוא היה נדיר ומיוחד במינו.
זכרנו לא ימוש מאיתנו לעולם!

ניצה של ארסה: דוד שמעון היקר והאהוב
זכרו מעולם לא מש מאיתנו ...

רחלי של ארסה: צוואה הכי טובה שיכל אדם להשאיר...

אין עוד אנשים כאלה בעולם

גיטל: בוקר טוב,

את דוד שמעון ז"ל לצערי אני בקושי הספקתי להכיר.

בהחלט זוכרת את דמותו המכובדת.

זוכרת את הערצה והאהבה והדאגה של סבתא כלפיו.

זוכרת את היום הכואב שהסתלק מן העולם.

שמעתי, ותמיד שומעת, סיפורים טובים עליו.

בכל מקום הכירו אותו, ובכל מקום השאיר רושם טוב ביותר.

אשריכם שזכיתם להיות ילדיו.

אשרינו שזכינו בדוד כזה.

הצוואה שהשאיר כל כך עצומה ואני יכולה להגיד שאתם ילדיו כולכם ממלאים אותה

בנחישות רבה, אפילו שהרשימה ארוכה - אתם לא שוכחים לרגע פרט אחד אפילו!

יהי רצון שיעמדו לכם זכויות אלה ודוד שמעון יהיה מליץ יושר על כולנו, אמן.

תהי נשמתו צרורה בצרור החיים מנוחתו עדן.

לימור של ארסה: וואו כל מילה בסלע!

כל כך מרגש ונכון.

לאימא שלי, שתהיה בריאה, תמיד יש סיפורים חכמים על אחיה היקר - עם החכמה וטוב הלב

שלו.

סיפור מקסים שאני אוהבת במיוחד הוא כך:

אימא שלי לא אהבה ללכת לגן, אז דוד שמעון קנה לה בובה, ואמר לה שכל הלילה הוא שמע אותה שרה "ארסה, משי ללגן" - ארסה לכי לגן... וכך הסכימה ללכת לגן... והיום ברוך השם אמא עובדת בגן ילדים כך שהולכת כל יום לגן ואוהבת חחח... חח ככה עם ההומור והחכמה וטוב הלב...

יהי זכרו ברוך אמן

אוהבת אתכם

גלית של ארסה: איריס היקרה, כמי שתחום עיסוקה הוא פסיכולוגיה, את בטח יכולה למצוא בכל ציווי שצינית את הפסיכולוגיה החיובית שעוברת כחוט השני בכל דבר בו האמין או עשה. אמא שלי ראתה באבא שלך מנטור ממש. היא מאד העריכה את דעתו ואת אמונותיו, ועד היום היא מצטטת אותו בהרבה מאד הזדמנויות.

הוא הוכיח שגם אנשים חסרי השכלה גבוהה פורמלית הם אנשים חכמים אשר במעשיהם ואמונותיהם מכוונים לדעתם של גדולי הדור בכל התחומים. חבל לי שאין הרבה אנשים כאלה בימינו. אנשים בוחרים שלא לראות את הטוב בחיים לצערי. צריך להפיץ את הדברים האלה בכל מעשה או אמירה שלנו.

סיגל: מקסים כתבתן וחימתן את ה♥... אכן ב"ה שזכינו באבא כזה מיוחד לפי 5 שנים... נשמות מיוחדות מאוד לעיתים רבות מגיעות לעולם הזה לביקור קצר... כשנגיע לעולם האמת או בביאת הגואל נבין הכל בע"ה... הכי חשוב להתפלל ולעשות מעשים לקרב את הגאולה שאז תהיה גם תחיית המתים ונוכל שוב לפגוש את נשמות המיוחדות האלו...

מלכה של גד: הכי כיף היה בפורים, כילדים חיכינו לו בקוצר רוח והוא היה מגיע ומפזר שטרות של כסף באהבה. ללא ספק דוד מיוחד איזה אהבה מיוחדת. השבת דיברנו עליו ובעלי זכר כמה קשה היה לנו כששמענו את הבשורה הגרועה. אחד הימים הקשים. ליבי אתכם משפחה יקרה.

סיגל: אני מצרפת כאן קישור למזכרת מיוחדת מהחזנות של אבא היקר והאהוב ז"ל... קישור לביצוע מרגש של הכתר מתוך תפילת מוסף כפי שאבא ז"ל נהג להתפלל בנוסח יהדות לוב בצורה מקסימה ומרטיטה ממש: <https://youtu.be/VkK43Xs5rZA>

מירב של גיטה: אמא מספרת כל הזמן שדוד שמעון היה חותך פרי ומחלק לכולם....היום עופר אחי שיהיה בריא עושה זאת ואמא כל הזמן מזכירה את דוד שמעון ז"ל

ארסה: רציני לכתוב על אחי היקר: שמעון!

בשבילי הוא היה גם אח וגם אבא, כי הייתי הכי קטנה במשפחה. הוא פינק אותי עד אין סוף... מרוב שאהב אותי היה קורה למי שאהב: "ארסה" - זוכרת שקרה כך אפילו לאשתנו מזל ז"ל והייתה עונה. כל מה שעשיתי והכנתי ובשלתי (לא משנה מה) הוא אהב. אפילו שאושפז הבאתי לו דברים, גם כשבקושי יכל לאכול, ואכל ושתה מרוב שאהב אותי. חייך אותי ולימד אותי. ולמעשה כמעט כל מה שאני יודעת זה ממנו. כשהכנתי דוחות למע"מ ולמס הכנסה היה אומר לי: "עדיף שתתני להם בעודף ובסוף יחזירו לך מאשר תיקחי מהם ויהיה לך גזל". כשחלה סיפר לכולם וביקש מהם שלא יספרו לי כי פחד עלי שאקח את זה קשה מידי. היה אומר: הילדה הזו מה שעברה אפשר לכתוב עליה ספר, וכשמצבו הורע כבר הבנתי מה שקורה.

לקחתי את המקרה נורא קשה. שבועיים לא אכלתי ולא עזר כילום ועד היום אחרי 25 שנים

ולא מצליחה להתנחם. אוהבת, אחותך ארסה יהיה זכרו ברוך ונשמנו עד

איריס: בזכות סבא פגשנו אתמול כמעט את כל המשפחה. וזה מה שהוא רצה. אחדות! גם במותו הוא פועל. גדולים צדיקים במותם יותר מבחייהם.

ציונה של שרה: כולי צמרמורת... מנחם בעלי עבד עם דוד שמעון ולמד ממנו הרבה. אחד הדברים החשובים שלמד ממנו, ומשמש אותנו עד היום, זה שצריך להתאמץ לא להגיע לידי כעס במקרה שיש חוסר הבנה. מנחם מספר שאם מישהוא כעס, דוד שמעון ז"ל היה אומר לו: "משיה" שפירושו בעברית: "תעביר והכל טוב"... יהיה זכרו ברוך

.....

איריס: ציונה יקירתי,

עד היום אני מספרת לילדי ולמי שאיתי בקשר ואומרת "משיה". שפירושו בעצם. "תעביר".

ציונה של שרה: אמת משתמשים בזה גם אנחנו.

אידה: אבא ז"ל היה המורה לחיים של כל המשפחה

סיגל: אכן כן גם אני משתמשת ומלמדת את הילדים שלי להשתמש בזה...

זה מה שנקרא היום: תזרום/תזרמי... אז עוד לא היה הביטוי הזה...

ובשפת הקודש זה נאמר במסכת ראש השנה דף י"ז עמוד א':

"אמר רבא: כל המעביר על מדותיו, מעבירין לו על כל פשעיו, שנאמר: "נושא עון ועובר על

פשע" (מיכה ז יח), למי נושא עון? - למי שעובר על פשע."

סיגל: 🙌🙌🙌🙌🙌 כמה נכון... לכן כ"כ חשוב להעלות את הדברים על הכתב כדי שגם אחרים ילמדו...

אהובה של אידה: לכולנו הייתה יראת כבוד לדוד שמעון.
אהב לפנק, לכבד את כולם באוכל שלו....

ממש "דוחף" את האוכל לפה שלך 🤗
יהי זכרו ברוך, דוד יקר
לפני שנפטר הייתי אצלו בבית החולים והוא ברך אותנו להצלחה בחתונה שלי שהתקיימה
חודש וקצת אחרי שנפטר...

סיגל: אכן 💜 ענק היה לו... קודם לדאוג לכולם והוא בסוף בסוף...

יְחִיֵּל עַל דָּאָבְדִּין וְלֹא מִשְׁתַּכְּחִין 🤔

מלכה של גד: שלא נדע עוד מצער, אבל זאת הייתה אבדה שהיה קשה לי להתמודד איתה.
אני בכיתי ללא הפסקה, הרגשתי שלקחו את הדבר הכי יקר, דוד מיוחד עם שמחת חיים
ואהבה מיוחדת שהעניק לכולם... אני זוכרת את החגים אצל נונו (סבא אברהם זצ"ל), היו
עושים על האש ודוד שמעון היה מאכיל את רחל (אישתו השנייה של נונו ז"ל) היה אומר
לאמא שלי שצריך לדאוג גם לה... שלא נדבר על החג הכי אהוב - פורים היה זורק שטרות
לעבר כולם בלי לעשות חשבון. אני כותבת ודומעת, כמה חבל, סיים את החיים כאן בגיל

צעיר מאוד ואנחנו הפסדנו אותו. מנוחתו בגן עדן דוד יקר ואהוב 🥹
איריס: תודה מלכה אהובה. מרגש ומדמיע להיזכר.

בתיה של גד: מלכה אחותי, בדיוק כך.
כל מילה בסלע.

דוד אהוב, יקר ומיוחד

אבל אומרים שככה זה, הקב"ה רוצה את הטובים ביותר קרובים אליו.

יהי זכרו ברוך ומנוחתו עדן 🙏

אידה: רחמים מספר: זכור לו כמה היה קשה לו עם זה שהוא נולד בט' באב... זוכר איך שבכל
ליל פורים היו הולכים לבקר את המשפחה ביחד עם הדוד חיים ג'אן ז"ל, ולא היה יותר כייף
מלהיות בחברתו... "הוא היה בשבילי לא רק גיס, אלא גם חבר, וכמובן גם אח - שהיה גאה
לומר לכולם: "זה אחי", מאחר שגם לבעלי יש את אותו שם המשפחה שלנו: "חסון"... חבל לנו

על איש יקר. יהי זכרו ברוך, ומנוחתו עדן 🙏 כמה געגועים...

סיגל: 🙌🙌🙌🙌🙌 זה מדהים שיום ההולדת שלו היה בט' באב. חבל שהוא לא ידע

שהמשיח גם ייוולד/נולד בטי' באב...

אידה: רחמים גם אמר חבל שלא ידעו...

ארסה: סיפור שאני זוכרת מילדותי. פעם לא הייתה חנות לחומרי בנין. רצינו לבנות מרפסת, אחי שמעון היה לוקח את העגלה והחמור והולך להביא בלוקים מהדיונות. יום אחד שמע קול של ערבים שבאים לקראתו, והוא היה לבד. אם חס ושלוש יגיעו אליו - מה יעשו לו. ה' שלח לו רעיון והוא התחיל לקרוא בקול רם בערבית: "בויה, אבא, יוסף - מהר תבואו!" שמעו אותו הערבים ובי"ה ברחו. והוא חזר הביתה עם הסיפור החכם...

איריס: תודה רבה

איריס:

* אבא הקפיד שלא נצא מהבית או בכלל שתמיד יהיה כסף בכיס. כסף שנמצא בארנק מבלי להשתמש בו. שאם נצטרך שלא נתקע בלי.

* אבא הקפיד לקנות פירות, ירקות בשר ודגים תמיד באיכות מצולה ובשפע. ושמח שקנה.

* אבא אהב להקשיב לשיעורי תורה. אהב מאד את התפילה. בתפילת יום כיפור נהג לקרא בבית הכנסת את הכתר בתפילת מוסף. אני זוכרת את הדממה שהייתה בבית הכנסת, שכן תפילתו תמיד הייתה בחן וברגש, כך שאתה מרגיש את החיבור לה'.

* אבא כיבד כל יהודי במקום בו הוא נמצא. זה יכול להיות בעל קיוסק או יהודי עני ויכול להיות מנכ"ל או איש עני. עם כולם ידע ליצור קשרים משמעותיים.

* מי שהגיע אלינו התכבד בארוחה טעימה שאמא בשלה. גם אם זה היה יהודי שלא שמר תורה ומצוות, הוא דאג לשים לו כיפה כשהוא אוכל בביתו.

אידה: כל פעם שקנה מכנסיים - מתי היה מגיע לקצר לו ?? בערב חג... כדי שתהיה לו סיבה לבוא להגיד חג שמח

איריס: כמה אהב אותך

אידה: מאוד מאוד הוא היה בעיני דמות אב רק היה מסתכל עליי אני כבר הייתי מבינה...

איריס:

* בעבודתו כסוכן למוצרי חשמל נהג להגיע כל יום לעיר אחרת. בעיר היו מחכים לו נערים עניים, שהיו על הקצה מבחינת להמשיך להגיע ללימודים. הוא היה מבקש מהם להראות לו את המחברות שלהם והיה נותן להם דמי כיס. הוא שמר עליהם שלא יפלטו מהמערכת. שבוע אחרי שבוע הם היו מחכים לו.

* מעולם לא הרים עלינו יד. מבט עיניו החד היה מספיק.

* הוא לימד אותי איך יודעים האם הבשר טוב או לא. איך? לפי הצבע שלו. בשר שהצבע שלו כהה. חוס כזה. זה בשר של בהמה מבוגרת ולכן יהיה בשר קשה.

* לגבי הדגים הוא לימד אותי להסתכל על העין של הדג – כשהעין עדיין בולטת זה מעיד שהדג טרי.

אידה: אצלו העקרונות עבדו חזק. פעם שלח לדימונה את אחד הנהגים שעבד אצלו עם סחורה לפי ההזמנה, ובטעות לא העמיסו נורות הניאון על האוטו, אז אבא נסע במיוחד בעצמו לדימונה כדי לקחת את חלק ההזמנה שלא סופק ע"מ לעמוד במילה שלו.

איריס: מתאים לו כל כך. דרך אגב, יש לזה ביסוס הלכתי מאד רציני. זה נקרא: "לא יחל דברו ככל דברו". "איש כי ידר נדר לה' או השבע שבועה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה." (פרשת מטות, במדבר ל' ג'). שאדם צריך לכבד את מה שהוא אומר. ואם לא מכבד זה לא טוב (אני נמנעת מלציין את מה שכתוב). – זה בדיוק מופיע בפרשת השבוע – מטות.

אידה: היה מתפעל מהכוסות שלי. בכל פעם שהייתי מגישה לו כוס מים צלולים או כוס תה הוא היה שואל: "איך את מבריקה אותם?" ...

איריס: היה מתפעל ומפרגן לדודה בקה. איך היא מכינה ודואגת דברים טעימים בסבלנות ובטוב לבב.

איריס: כשהתארר באירוע בו אי אפשר היה לסמוך על הכשרות, דאג לקחת צלחת ולהשתמש במזלג ובסכין ובעצם הוא לא אכל. כל מטרתו הייתה לא להעליב את בעל הבית שהוא מתארר אצלו.

אידה: היה מקרה ששכחתי את המזגן בחנות דלוק אחרי יום עבודה מה עשה לי ... אוי זכרנו לברכה... הכל על חוסר אחריות ... שם לזה דגש חזק: תהיו אחראים!

איריס: אחריות, רגישות ואיכפתיות היו בדם שלו... ודרש גם מאיתנו.

איריס: נהג לדאוג לנשים זקנות אלמנות, כמו לשים סוללות בטרנזיסטור שלהן.

איריס: נישק את התינוקות בצוואר מאחורה בעורף כדי שלא לנשק בפנים את התינוק הרך.

סיגל: אחריות, איכפתיות ודרישות לעמוד במילה עם דרך ארץ מחד, ומאידך לב ענק שרק רוצה לתת ולעזור עם ים של רחמנות, אהבת חינם, יראת שמים אמיתית, אהבת תורת ישראל, עם ישראל, וארץ ישראל, רגישות ודאגה אמיתית. ידע לפרגן, לדרבן, להעריך ותמיד לתת לך את התחושה שהוא עומד בגב לתמוך ולסייע בכל בעיה...

כ"כ אהב את ה' ואת התורה שהיה ממש קנאי לה' ולימד אותנו והחדיר בנו את האמונה, האהבה והדבקות בה'...

היה חשוב לו מאוד לשמור על המסורת, המנהגים ונוסח התפילה של יהדות לוב...

ארסה: כשאבא היה מוכר מוצרי חשמל - נורות וסוללות, תמיד כשהיה מגיע לביקור היה מביא איתו נורות וסוללות. היה אומר: "כמו שמבקרים ומביאים בונבוניירה - זה במקום וזה הרבה יותר שווה..."

בתיה: כיף לקרוא כל מילה, זה כל כך בדמנו, קיבלנו ברוך השם ערכים טובים שדואגים לזולת ומכבדים כל אדם.

אני קוראת ונזכרת כמה קשה הייתה הפרידה, אדם באמת מיוחד המינו, דוד שמעון

 היקר

איריס: דוויד רזנבלום, זכרנו לברכה, היה יהודי ערירי ניצול שואה. הוא היה אוכל סעודות צהריים אצלנו. כשנפטר ביום כ"ב באייר אבא לקח אותו לבית החולים. כשחזר והוגדר כנפטר אבא בכה עליו בדמעות חמות. ודאג לקיים אזכרה וקדישים לעילוי נשמתו מידי שנה. עד היום, אבי אברהם אחי נ"י, דואג לעלות לבית העלמין בכ"ב באייר ולהגיד את הקדישים.

ציונה: אני נזכרת שביום שישי הייתי רוכבת על האופנים ומביאה קוסקוס לדוויד השכן שלכם ז"ל... וואו - 50 שנה אולי יותר...

ארסה: נכון ציונה כל הכבוד על הזיכרון. הייתי מכינה לך וקושרת לאופניים והיית לוקחת לדוויד ז"ל. היית ילדה מהממת מקשיבה לי.

ציונה: אמת לאמיתה היו ימיםססס

איריס: מידי שנה ביום עצמאות: אבא, הדוד חיים ז"ל ולהבדיל הדוד רחמים שיבדל לימים טובים, ארוכים ונעימים, היו נוסעים לכותל להתפלל תפילת שחרית. בליל העצמאות הבית לבש חג בתאורת נצנצים והרבה דגלים. וכל הזמן דאג להזכיר: "אתם לא מבינים איזו זכות זו שאנו חיים בארץ ישראל. איזו זכות עצענננקקקיתתת..."

איריס: הסבתא מיסה, (אמא שלו), הייתה בבת עינו. יקרה לו מפז. אהב, דאג, תמך והעריך אותה מאוד.

איריס: איך הוא היה בודק נאמנות של עובד?

כשעבד בחברת תדיראן, היו סוללות ונורות מקולקלות שהוא היה אוסף מבעלי החנויות שלהם מכר סחורות של תדיראן. היה מקום מיוחד במחסן בו נהגו לאחסן את הנורות והסוללות המקולקלות. היו אוספים אותן, סופרים אותן, ומעבירים אותן לחב' תדיראן על מנת

לקבל עליהן החזר כספי. לעיתים הנורות והסוללות המקולקלות היו נופלות בחצר. עובד שהיה עובר בחצר ומרים סוללה או נורה מקולקלת ושם אותה במקום המיועד לכך - נחשב לעובד נאמן.

איריס: אבא שם בראש מעייניו שנלמד. הלימודים היו אצלו בסדר עדיפות גבוה ביותר. היה חשוב לו לתת לנו כלים למימוש הפוטנציאל שלנו. הוא לא היה צריך לבקש שנלמד. זה היה באוויר. יום אחד חזרתי מהלימודים בבר אילן וספרתי לו שקבלתי 100 בבחינה בסטטיסטיקה. הוא שמח מאוד. ומיד הוציא טיפ מנהלים ונתן לי במתנה.

גיטה: שמעון ז"ל היה אדם מיוחד. אהבתי וכיבדתי אותו מאוד. הוא חסר לי מאוד. היה חביב על כולם יהי זכרו ברוך, תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים... יש הרבה דברים טובים לדבר עליו.

סיגל: יושר כח דודה גיטה היקרה ... נשמח אם תוכלי לכתוב או אפילו לשלוח הקלטות עם סיפורים שאת זוכרת...

אידה: אבא לימד את גיטה את אותיות ה A.B.C. באיטלקית וכך עזר לה להשתמש איתן עד עכשיו.

גיטה: נכון אידה. לימד אותי את האותיות באיטלקית - זה הרי כמו באנגלית - לכן אני יודעת קצת באנגלית. הייתי דואגת ועוזרת לו כשהיה בא עייף מעבודה קשה שעבד על טרקטור זחל... לא רצה שנעבוד בחוץ - תמיד דאג לנו להכל כמו אבא; הוא עזר לכל אחד. עשה הרבה חסדים... אפילו עזר לנו לקנות אח המשק במושב אמונים - הם לא רצו לקבל אותנו והוא דיבר איתם ושכנע אותם לקבל אותנו...

ארסה: כתב גם ביד ימין וגם ביד שמאל. הכתב שלו היה ממש יפה - גם באנגלית וגם באיטלקית. כשהיה צעיר ועבד בטרקטור שבר את הרגל היה מעביר את הזמן בלימוד תורה ובשירה. למרות כל הקשיים היו ימים יפים. כששמעון התחתן לא היה לו בית. אמא שלי נגשה לכרית הוציאה שטר של חמישים לירות ובזה הוא קנה את המשק. (את כל הכסף שקיבל מהעבודות שבהן עבד הוא היה מביא להורים שלי). הוא העריך אותה מאוד כי ידעה מתי להוציא את הכסף. יהיה זכרם ברוך. אנשים חכמים ונבונים. אוהבת אותם מאוד. בשבילי זה אותם המאזניים - כשאימא נפטרה ואח"כ כשנפטר אחי היקר שמעון השלים את האבדה.

איריס: מדהים. מדהים. תודה

 רחלי: מהמם אמא

יאמר לזכותך שאת כל הזמן מזכירה אותו ומצטטת אותו בדברייך.

אנחנו יודעים כמה היה משמעותי ומיוחד עבורך

איריס: איזה מקסימות אתן. אין דברים כאלה. אחיות אמיתיות.

איריס:

- יום הספינד' בחנוכה הייתה חגיגה אמיתית. על הבוקר כולם היו מתכנסים. אמא הייתה מכינה את הבצק בחצות הלילה. כך שהספינד' היה יוצא רך במיוחד. אבא היה אחראי לשים את השמן על הביצה כדי שתתבשל מבלי לשים ספינד' נוספת מעל.
- היינו מביאים את החלב טרי מהפרות ברפת במושב שדה עוזיהו. אמא עליה השלום הייתה מרתיחה את החלב משום שמירה מחיידקים וכו'. אבא היה אוסף את הקרום שהיה נוצר והיה מכין ממנו קצפת עם נס קפה ודבש. זה היה טעים. אבל ממש ♥.
- במהלך ההכנות ליום הכיפורים, הרב של המושב היה מגיע אלינו הבייתה כדי לעשות את הכפרות על הראש. אבא ניקה איתנו את העופות. וואי הוא היה מנקה מהר....
- פסח לא היה עובר בלי כבש... על כל המשתמע מכך....
- כשאבי אחי, שיחיה, היה נער, אבא ז"ל ביקש ממנו שילמד את הקריאה בתורה במשך שנה שלימה כל שבת. כך אבי אחי הי"ו יודע לקרא בתורה את כל הפרשות. זה היה מאמץ גדול. ללמוד את כל הפרשות עם טעמים.
- שלט באיטלקית ברמת דיבור וכתביה.
- אהב לשיר ולשמוע מוסיקה טובה.
- אהב מאד לבקר בירושלים, ואמר לנו מי שתקנה בית בירושלים תקבל ממני בונוס בקניית הדירה. אכן זכינו ב"ה לעלות ולגור בירושלים לאחר פטירתו. היה חסר לנו 120,000 ש"ח כדי לסגור את התשלום לדירה וקיבלנו את כל הסכום בדרך מאד לא שגרתית.
- באחד הימים במהלך לימודיו של יהודה בעלי בכולל, הדיין דוד מלכה זצ"ל, התחיל לספר על יהודי יקר שהוא זכה להכיר. הוא סיפר שהוא מכר לאבא רכב מבלי לקחת אגורה, כתוצאה מהאימון שנתן בו. כמובן, שאבא שילם לו הכל לאחר מכן. הוא סיפר על הכנסת האורחים שלו, על אהבת ישראל שבו והוא גם אמר את שמו. ואז יהודה, התרגש מאד והציג את עצמו כחתנו והם התחבקו והתרגשו מאד. כשיהודה חזר הביתה וסיפר לי, אמרתי לו: "קיבלנו דרישת שלום חמה מאבא."

רחלי: קראתי עכשיו הכל, מהמם!! ומרגש

להשתמע ובשורות טובות לכולן

סיגל: שלום וברכה,

"חבל על דאבדין ולא משתכחין..."

ישר כח גדול לכולן, במיוחד לאיריס אחותי היקרה והאהובה על הדברים היפים. אני מצטרפת לכל מה שכתבתן...

יהיה זכרו ברוך... תהי נשמתו צרורה בצרור החיים ומנוחתו עדן...🙏🌹

עיקר הרעיון העומד מאחורי הוצאת חוברת מיוחדת זאת הוא שכל מי שיקרא בחוברת ילמד ממעשיו הטובים ומעבודת ה' המיוחדת שלו, ויאמץ לעצמו ממידותיו ומדרכיו הטובות ויתאמץ לשפר את מידותיו והליכותיו, וע"י כך יגרום לקידוש ה' בעולמו ולהביא לעילוי נשמתו...

תודה רבה לכל מי שכתב והשתתף במצווה החשובה הזאת.

תמיד מוזמנים לשלוח עוד סיפורים אם תיזכרו...

ויהי רצון שבע"ה נזכה לבשורות טובות ולגאולה השלמה בקרוב ממש בחסד וברחמים...